

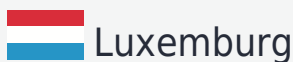
[Prima Pagină](#) > ... > [Proceduri Judiciare](#) > [Cauze Civile](#) > [Notificarea Sau Comunicarea Documentelor:](#)
[Transmiterea Oficială a Documentelor](#) > [Luxembourg](#)

Notificarea sau comunicarea documentelor: transmiterea oficială a documentelor

Conținut furnizat de

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

1 Ce înseamnă conceptul juridic de „notificare sau comunicare a actelor judiciare” în termeni practici? De ce există norme specifice privind „notificarea sau comunicarea actelor judiciare”?

Transmiterea actelor, și anume procedura prin care un act judiciar este adus la cunoștința destinatarului, este reglementată de două seturi de norme distincte în Luxemburg, dintre care primul cuprinde două subseturi.

Primul subset este comunicarea (*signification*).

Comunicarea integrală și completă constituie procedura obișnuită. Aceasta este efectuată de un executor judecătoresc (*huissier de justice*), care transmite actul personal destinatarului, după verificarea domiciliului, a reședinței sau a sediului social al acestuia. Această procedură oferă un grad mai mare de certitudine. Aceasta se aplică transmiterii diferitelor acte de sesizare în cadrul procedurii în primă instanță (*actes introductifs en première instance*) și tuturor notificărilor căilor de atac (*actes d'appel*). De asemenea, aceasta se aplică, ca regulă generală, transmiterii hotărârilor judecătorești, marcând începutul termenului disponibil pentru introducerea unei căi de atac și în vederea executării.

În cadrul anumitor proceduri în fața judecătorilor de pace, pentru transmiterea actului de sesizare a instanței se utilizează o formă simplificată de comunicare: executorul judecătoresc verifică adresa de domiciliu, de reședință sau sediul social al destinatarului și trimite actul prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

Notificarea (*notification*) nu implică un executor judecătoresc. Prin urmare, aceasta oferă un grad mai mic de certitudine decât comunicarea. Grefa instanței (*greffe du tribunal*) trimite actul (actul de sesizare a instanței sau o copie a hotărârii judecătorești) prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire. Această procedură se aplică în principal în primă instanță în materie de locațiune (*bail à loyer*) și în dreptul muncii (*droit du travail*). Notificarea hotărârilor judecătorești marchează, de asemenea, începutul termenului disponibil pentru introducerea unei căi de atac.

2 Care acte judiciare trebuie notificate sau comunicate în mod oficial?

Majoritatea actelor de procedură trebuie notificate sau comunicate înainte de a putea fi înaintate instanței de judecată.

Legea prevede în special comunicarea sau notificarea actelor de sesizare a instanței de judecată care conțin invitația adresată pârâtului de a se prezenta personal sau prin avocat în fața unui judecător.

Hotărârile trebuie, de asemenea, comunicate sau notificate pentru a putea dobândi autoritate de lucru judecat prin curgerea termenelor de exercitare a unei căi de atac.

3 Cine este responsabil de notificarea sau comunicarea unui act judiciar?

Comunicarea prin executor judecătoresc presupune ca acesta să efectueze fie procedura de comunicare integrală și completă, fie doar comunicarea simplificată (*signification atténuée*) prin transmiterea unei scrisori recomandate cu confirmare de primire.

Notificarea presupune trimiterea actului de către grefa instanței sesizate prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

4 Informații legate de adresa destinatarului

4.1 Autoritatea solicitată din acest stat membru încearcă, din proprie inițiativă, să determine locul în care se găsește destinatarul actelor judiciare care trebuie notificate sau comunicate? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 7 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

Executorii judecătorești, în calitate de autoritate solicitată, sunt obligați prin lege să comunice actul destinatarului în persoană sau la domiciliul, respectiv la sediul social al acestuia. Executorii judecătorești depun, din proprie inițiativă, în bazele de date aflate la dispoziția lor, cereri de informații cu privire la adresele persoanelor fizice sau juridice, înainte de a transmite actele destinatarului. În cazul în care există o nouă adresă oficială pe teritoriul care intră în competența teritorială a executorului judecătoresc, acesta comunică actul la noua adresă.

În îndeplinirea sarcinilor care țin de competența lor, executorii judecătorești sunt autorizați să acceseze următoarele informații:

- Persoane fizice:
 - nume, prenume
 - domiciliu
 - data nașterii

Aceste informații apar în registrul de evidență a persoanelor fizice. În îndeplinirea sarcinilor lor, executorii judecătorești au acces la registrul de evidență a persoanelor fizice.

- Societăți:
 - Denumirea
 - denumire comercială
 - sediul social
 - numărul de înregistrare în Registrul comerțului

În ceea ce privește societățile înregistrate în Registrul Comerțului și al Societăților, aceste date sunt publice și, prin urmare, pot fi accesate în mod liber.

4.2 În acest stat membru, autoritățile judiciare străine și/sau părțile la procedurile judiciare au acces la registre sau servicii care să le permită să afle adresa actuală a persoanei în cauză? Dacă da, ce registre sau servicii sunt disponibile și ce procedură trebuie urmată? Ce taxă, dacă este cazul, trebuie plătită?

Autoritățile judiciare străine și/sau părțile la o procedură judiciară inițiată în străinătate nu au acces la registrul de evidență a persoanelor fizice în vederea efectuării de căutări referitoare la adresa unei persoane fizice.

În ceea ce privește societățile înregistrate în Registrul Comerțului și al Societăților, publicul poate verifica în mod direct și gratuit datele de bază (sediul social, denumirea comercială, numărul de înregistrare în Registrul comerțului). Accesul la date mai detaliate este permis contra cost.

4.3 Ce tip de asistență pentru informațiile legate de adresa destinatarului din alte state membre oferă autoritățile acestui stat membru în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

În conformitate cu articolul 7, Luxemburgul acordă asistența prevăzută la articolul 7 alineatul (1) litera (a) pentru a găsi adresa persoanei căreia trebuie să îi fie comunicat sau notificat actul judiciar sau extrajudiciar.

Autoritățile desemnate cărora agențiile de transmitere le pot adresa solicitări pentru determinarea adresei persoanei căreia trebuie să i se notifice sau comunice actul sunt executorii judecătorești.

Puteți căuta un executor judecătoresc și competența sa teritorială pe site-ul:

[Camera executorilor judecătorești, Luxemburg](#)

5 În practică, care este modalitatea obișnuită de notificare sau comunicare a actului judiciar? Există metode alternative la care se poate recurge (altele decât notificările sau comunicările indirecte menționate la punctul 7 de mai jos)?

- Rezumatul procedurii de notificare

Dacă îl găsește pe destinatarul notificării, agentul poștal îi solicită acestuia să semneze confirmarea de primire, care ulterior este trimisă expeditorului. Dacă destinatarul refuză să semneze confirmarea de primire, agentul poștal consemnează acest lucru și se consideră că notificarea a avut loc. Această procedură este denumită notificare în persoană.

Dacă destinatarul nu poate fi găsit, dar o altă persoană prezentă la adresa de domiciliu, la reședință sau la sediul social acceptă scrisoarea recomandată, agentul poștal consemnează identitatea acestei persoane pe confirmarea de primire. Notificarea către un terț este considerată echivalentă cu notificarea la adresa de domiciliu.

Dacă persoana nu poate fi găsită, dar adresa este corectă, agentul poștal lasă în cutia poștală un aviz prin care îl invită pe destinatar să recupereze scrisoarea de la oficiul poștal, într-un termen indicat în aviz. În acest caz se consideră că notificarea a avut loc, chiar dacă destinatarul nu se prezintă la oficiul poștal. Această procedură este denumită, de asemenea, notificare la adresa de domiciliu.

Dacă adresa nu poate fi verificată, agentul poștal restituie plicul expeditorului, cu mențiunea că notificarea nu a avut loc. În această situație, solicitantul va trebui să furnizeze o altă adresă. În cazul în care destinatarul notificării nu are o adresă cunoscută, solicitantul poate renunța la procedura de notificare și poate trimite dosarul la executorul judecătoresc pentru ca acesta să efectueze comunicarea, întocmind, dacă este cazul, un proces-verbal de căutare.

Procedura de notificare descrisă nu se aplică decât în cazul în care destinatarul actului locuiește în Luxemburg. În ceea ce privește persoanele cu domiciliul în străinătate, trebuie aplicată procedura de comunicare.

- Rezumatul procedurii de comunicare

Executorul judecătoresc comunică un act destinatarului în persoană, în orice loc în care executorul judecătoresc îl găsește.

De obicei, executorul judecătoresc se deplasează la domiciliul destinatarului. Însă, înmânarea poate avea loc în orice loc în care executorul judecătoresc îl găsește pe destinatar, de exemplu la locul de muncă.

Comunicarea se efectuează direct persoanei atunci când copia actului este înmănată efectiv destinatarului. În cazul unei persoane juridice, comunicarea se efectuează direct persoanei atunci când copia actului este înmănată reprezentantului său legal, unui împuternicit al acestuia din urmă sau oricărei alte persoane abilitate în acest scop. Dacă este vorba despre o comunicare la domiciliul ales, comunicarea se efectuează direct persoanei

în cazul în care copia actului este înmănată mandatarului.

Dacă destinatarul acceptă copia actului, executorul judecătoresc consemnează acest lucru în aviz. În acest caz, se consideră că respectiva comunicare este realizată în ziua înmânării actului destinatarului.

Dacă destinatarul refuză să accepte copia actului, executorul judecătoresc consemnează acest lucru în aviz. În acest caz, se consideră că respectiva comunicare este realizată în ziua prezentării actului destinatarului. Această procedură poartă denumirea de comunicare în persoană.

Atunci când actul nu poate fi comunicat destinatarului în persoană, executorul judecătoresc se deplasează la adresa de domiciliu, reședința sau sediul social al destinatarului. Copia actului se înmânează oricărei persoane care se găsește la sediul respectiv, cu condiția ca aceasta să o accepte, să își declare numele, prenumele, calitatea și adresa și să confirme primirea. Copia actului se înmânează într-un plic închis pe care se notează numele, prenumele, calitatea și adresa destinatarului și pe a cărei clapă de închidere se aplică ștampila executorului judecătoresc. Copia nu poate fi înmănată unui copil care nu a împlinit vârsta de 15 ani și nici persoanei la cererea căreia este comunicat actul. Executorul judecătoresc lasă la adresa de domiciliu a destinatarului, la reședința sau la sediul social al acestuia, în plic închis, un aviz datat ce conține o înștiințare cu privire la înmânarea copiei actului, precum și informațiile privind persoana căreia i-a fost înmănată copia. În toate cazurile, se consideră că actul este comunicat în ziua înmânării copiei actului. Această procedură este denumită comunicare la adresa de domiciliu.

În toate cazurile, executorul judecătoresc întocmește un proces-verbal privind îndeplinirea formalităților, care este anexat la actul original și restituit împreună cu acesta părții care a avut inițiativa notificării.

Nu există modalități alternative aplicabile în afara comunicării sau notificării indirecte menționate la punctul 7 de mai jos.

6 Este permisă, în cadrul unei proceduri civile, notificarea sau comunicarea pe cale electronică a actelor (notificarea sau comunicarea actelor judiciare sau extrajudiciare prin mijloace de comunicare electronică la distanță, de exemplu, prin e-mail, prin aplicații internet securizate, prin fax, prin SMS etc.)? Dacă da, pentru ce categorii de proceduri este prevăzută această metodă? Există restricții în ceea ce privește disponibilitatea/accesul la această metodă de notificare sau comunicare a actelor judiciare în funcție de destinatar (practician în domeniul dreptului, persoană juridică, societate comercială sau un alt actor economic etc.)?

Dispozițiile noului Cod de procedură civilă nu autorizează comunicarea sau notificarea electronică a actelor.

6.1 Ce tip de notificare sau comunicare pe cale electronică în sensul articolului 19 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor este disponibilă în acest stat membru în care notificarea sau comunicarea trebuie efectuată direct către o persoană a cărei adresă cunoscută pentru notificare sau comunicare se află într-un alt stat membru?

N/A

6.2 A specificat acest stat membru, în conformitate cu articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, condiții suplimentare în care va accepta notificarea sau comunicarea electronică prin e-mail menționată la articolul 19 alineatul (1) litera (b) din regulamentul respectiv? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 19 alineatul (2) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

Nu.

7 Notificări sau comunicări „indirecte”

7.1 Permite legislația acestui stat membru utilizarea altor metode de notificare sau comunicare în cazul în care nu a fost posibilă notificarea sau comunicarea actelor către destinatar (de exemplu, notificarea la adresa personală, la executorul judecătoresc, prin intermediul serviciilor de curierat sau prin afișare)?

Comunicarea la domiciliu

Atunci când actul nu poate fi comunicat destinatarului în persoană, copia actului se trimite la domiciliul acestuia. Dacă destinatarul nu locuiește la respectivul domiciliu sau nu are un domiciliu, copia actului se trimite în locul unde acesta își are reședința principală. În cazul unei persoane juridice, comunicarea se efectuează la sediul social sau administrativ al acesteia.

Copia actului se înmânează oricărei persoane care se găsește la sediul respectiv, cu condiția ca aceasta să o accepte, să își declare numele, prenumele, calitatea și adresa și să confirme primirea. Copia actului se înmânează într-un plic închis pe care se notează numele, prenumele, calitatea și adresa destinatarului și pe a cărui clapă de închidere se aplică ștampila executorului judecătoresc.

Copia nu poate fi înmănată unui copil care nu a împlinit vârsta de 15 ani și nici persoanei la cererea căreia este comunicat actul.

Executorul judecătoresc lasă la domiciliul destinatarului, la reședința principală a acestuia sau la sediul social ori administrativ al persoanei juridice, în plic închis, un aviz datat ce conține o înștiințare cu privire la înmânarea copiei actului, precum și informațiile privind persoana căreia i-a fost înmănată copia.

Executorul atașează la acesta o copie neștampilată a actului. Se procedează în același mod în cazul comunicării la domiciliul ales.

În toate cazurile, se consideră că actul este comunicat în ziua înmânării copiei actului.

Conform articolului 161 din noul Cod de procedură civilă, „Se consideră comunicare la domiciliu comunicarea efectuată la adresa cu care destinatarul este înregistrat în registrul de evidență a populației.”

Articolul 164 din noul Cod de procedură civilă precizează următoarele: „Comunicările se efectuează către:

1. *stat, la sediul Ministerului de Stat;*
2. *instituțiile publice, la sediul acestora;*
3. *municipalități, la primării;*
4. *societățile comerciale, asociațiile fără scop lucrativ și instituțiile de utilitate publică, fie la sediul lor social, fie persoanei care le administrează.”*

Comunicarea prin depunerea unei copii a avizului

Articolul 155 alineatul (6) din noul Cod de procedură civilă prevede: „În cazul în care actul nu a putut fi comunicat după cum se prevede mai sus, iar din verificările efectuate și care trebuie menționate în act de către executorul judecătoresc reiese că destinatarul locuiește la adresa indicată, executorul depune la această adresă o copie a actului în plic închis, atașând un aviz care informează destinatarul că nicio persoană nu a fost găsită la adresa indicată sau că persoanele prezente au refuzat să accepte copia actului.

Se consideră că respectiva comunicare a fost efectuată în ziua depunerii. În aceeași zi sau cel târziu în prima zi lucrătoare următoare, executorul trimite prin scrisoare simplă o copie a actului și a avizului menționat anterior la adresa indicată în act.”

Comunicarea la adresă necunoscută

Articolul 157 din noul Cod de procedură civilă prevede modalitatea de comunicare aplicabilă atunci când nu se cunosc nici domiciliul, nici reședința și nici sediul social al destinatarului, precizând că „Atunci când nu se cunosc nici domiciliul, nici reședința persoanei căreia trebuie să i se comunice actul, executorul judecătoresc întocmește un proces-verbal în care prezintă cu exactitate demersurile întreprinse pentru găsirea destinatarului actului. Procesul-verbal indică natura actului și numele solicitantului.

În aceeași zi sau cel târziu în prima zi lucrătoare următoare, executorul judecătoresc trimite destinatarului, la ultima adresă cunoscută, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, copia actului și o copie a procesului-verbal. Aceeași formalitate este îndeplinită prin scrisoare simplă expediată în aceeași zi.

În copia procesului-verbal adresată destinatarului se indică faptul că acesta poate primi copia actului într-un termen de trei luni cu acordul executorului judecătoresc sau că poate mandata în acest scop orice altă persoană.

Articolul 157 alineatul (3) din noul Cod de procedură civilă prevede că „Dispozițiile care precedă sunt aplicabile comunicării unui act referitor la o persoană juridică care nu mai are un sediu cunoscut în locul indicat ca sediu social în Registrul Comerțului și al Societăților. ”

Alte modalități de transmitere a comunicării

Articolul 157 alineatul (4) prevede, printre altele, că, „Atunci când un act de sesizare a unei instanțe de judecată sau un act echivalent a fost comunicat conform dispozițiilor precedente și pârâtul nu se prezintă în fața instanței, instanța care trebuie să se pronunțe poate, după caz, să dispună publicarea unui anunț într-un ziar luxemburghez sau străin. ”

La articolul 158 din noul Cod de procedură civilă se adaugă că, „în cazul în care destinatarul actului nu este găsit sau nu se stabilește faptul că acesta a fost efectiv înștiințat, instanța de judecată poate prescrie din oficiu toate demersurile complementare, cu excepția dispunerii măsurilor provizorii sau asigurătorii necesare pentru protecția drepturilor solicitantului. ”

Articolul 81 din noul Cod de procedură civilă prevede, de asemenea, faptul că: „Un pârât care nu se înfățișează în fața instanței poate fi citat, la inițiativa solicitantului sau printr-o decizie a judecătorului adoptată din proprie inițiativă, să se înfățișeze din nou în cazul în care actul de sesizare a instanței nu a fost înmânat personal. Actul de sesizare a instanței este reprodus pe baza primului act de sesizare a instanței, cu excepția cazului în care se aplică norme specifice anumitor instanțe.”

Notificarea prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire

Atunci când actul este transmis prin intermediul grefei, notificarea se face prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

Dacă destinatarul nu are o adresă cunoscută, notificarea se efectuează printr-un act de comunicare prin executor judecătoresc.

7.2 În cazul în care se aplică alte metode, în ce moment se consideră că au fost notificate sau comunicate actele?

Atunci când actul este comunicat personal de către un executor judecătoresc, avizul comunicării trebuie să menționeze data comunicării, și anume data la care avizul comunicării este înmânat destinatarului sau este livrat la adresa de domiciliu a destinatarului ori data la care actul este depus la adresa de domiciliu a destinatarului.

În cazul în care actul este notificat, data la care scrisoarea recomandată este livrată la adresa de domiciliu, reședința sau sediul social al destinatarului este data notificării.

7.3 În cazul în care o altă metodă de notificare sau comunicare este depunerea actelor judiciare într-un anumit loc (de exemplu, la un oficiu poștal), cum este informat destinatarul cu privire la faptul că actele au fost depuse în acest mod?

În toate cazurile, destinatarul este informat de către executorul judecătoresc (comunicare) sau de către agentul

poștal (notificare), care lasă un aviz de nelivrare.

7.4 În cazul în care destinatarul refuză să accepte notificarea sau comunicarea actelor, care sunt consecințele? Se consideră că actele au fost efectiv notificate sau comunicate dacă refuzul nu era legitim?

În toate cazurile, destinatarul poate refuza să primească actul. Cu toate acestea, transmiterea este valabilă și intră în vigoare în momentul în care executorul judecătoresc sau agentul poștal își îndeplinește obligațiile legale, și anume după ce lasă un aviz de nelivrare.

În toate cazurile, destinatarul poate contesta ulterior valabilitatea transmiterii dovedind că nici adresa de domiciliu, nici reședința și nici domiciliul ales nu se află la adresa indicată. În consecință, comunicarea prin executor judecătoresc oferă o mai mare securitate juridică decât notificarea prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, deoarece executorul judecătoresc interimar verifică adresa destinatarului în registrul de evidență a persoanelor fizice sau în registrul comerțului. Pe de altă parte, data notificării prin scrisoare recomandată nu va putea fi stabilită cu certitudine dacă destinatarul nu a dat și nu a semnat confirmarea de primire cu ocazia prezentării (inițiale a) scrisorii recomandate la adresa sa de domiciliu, la reședința sa sau la sediul social. În schimb, data comunicării este întotdeauna indicată în avizul comunicării întocmit de executorul judecătoresc.

8 Servicii de curierat din străinătate (articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor)

8.1 În cazul în care serviciul de curierat livrează un act trimis din străinătate către un destinatar din acest stat membru, într-o situație în care este necesară o confirmare de primire (articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor), serviciul de curierat livrează actul doar destinatarului în persoană sau poate, în conformitate cu normele naționale în materie de livrări poștale, să livreze actul și unei alte persoane de la aceeași adresă?

În ceea ce privește serviciile poștale universale, articolul 6.3.9 din Condițiile generale de prestare a serviciilor oferite (*Conditions générales de fourniture des services offerts*) prevede că „scrisorile recomandate trebuie să fie livrate destinatarului la adresa indicată sau, în absența acestuia: oricărei persoane majore care primește livrarea la adresa respectivă și care, prin semnătura sa, este considerată a fi fost autorizată în mod corespunzător de către destinatar și se angajează să primească livrarea în numele și în contul destinatarului; sau oricărei persoane majore care prezintă (i) un bon de livrare sau o confirmare de primire la punctul de ridicare la care este depozitată livrarea și (ii) documentul său de identitate.”

8.2 În conformitate cu normele în materie de livrări poștale din acest stat membru, cum se poate efectua notificarea sau comunicarea actelor din străinătate, în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, dacă la adresa de livrare nu a fost găsit nici destinatarul, nici o altă persoană abilitată să primească livrarea (dacă este posibil, în temeiul normelor naționale în materie de livrări poștale – a se vedea mai sus)?

Scrisorile se distribuie la adresa indicată, cu excepția cazurilor de eroare evidentă (de exemplu: numele străzii este scris greșit, numărul reședinței este incorect, codul poștal este în mod evident greșit etc.).

Dacă destinatarul nu poate fi găsit la adresa indicată, scrisoarea recomandată nu este înmănată. Agentul poștal lasă un aviz de nelivrare.

Scrisorile care nu pot fi depuse în cutia poștală a destinatarului sau care nu au putut fi înmănate unui împuternicit la venirea distribuitorului sunt păstrate la dispoziția destinatarului la oficiul poștal la care acesta este arondat, pentru o perioadă stabilită de întreprindere și menționată în avizele poștale depuse în cutia de scrisori a destinatarului. Odată ce termenul de păstrare expiră, scrisorile sunt transmise înapoi la expeditor dacă acesta este cunoscut.

8.3 Oficiul poștal prevede o anumită perioadă de timp pentru ridicarea actelor înainte de a le trimite înapoi cu mențiunea nelivrat? În cazul unui răspuns afirmativ, în ce mod este informat destinatarul că are corespondență de ridicat de la oficiul poștal?

Scrisorile care nu pot fi depuse în cutia poștală a destinatarului sau care nu au putut fi înmânate unui împuternicit la venirea distribuitorului sunt păstrate la dispoziția destinatarului la oficiul poștal la care acesta este arondat, pentru o perioadă stabilită de întreprindere și menționată în avizele poștale depuse în cutia de scrisori a destinatarului. Odată ce termenul de păstrare expiră, scrisorile sunt transmise înapoi la expeditor dacă acesta este cunoscut.

9 Există vreo dovadă scrisă din care să reiasă că actul judiciar a fost comunicat sau notificat?

În cazul notificării poștale, confirmarea de primire poștală este considerată dovadă. În cazul comunicării prin executor judecătoresc, acesta întocmește un proces-verbal al demersurilor întreprinse. Executorul judecătoresc este un funcționar ministerial. Procesul-verbal al executorului constituie dovadă până la înscrierea în fals.

10 Ce se întâmplă în situația în care destinatarul nu primește actul sau în situația în care notificarea sau comunicarea este efectuată cu încălcarea legii (de exemplu, actul este notificat sau comunicat unei persoane terțe)? În aceste condiții se poate totuși considera valabilă notificarea sau comunicarea actului (de exemplu, se pot remedia încălcările legii) sau trebuie să se facă un nou demers de notificare sau comunicare a actului?

Încălcarea normelor privind forma notificării poate duce la nulitatea notificării sau a comunicării.

Nulitatea nu va fi totuși pronunțată pe baza unui viciu de formă decât dacă se stabilește că acest viciu de formă a adus daune destinatarului actului.

Aprecierea acestui lucru îi revine judecătorului.

Atunci când actul de sesizare a instanței nu a putut fi notificat sau comunicat personal destinatarului, iar acesta din urmă nu se prezintă în fața instanței, judecătorul poate cere solicitantului să repete demersul procedând la reînnoirea citației (articolul 81 din noul Cod de procedură civilă). Această formalitate permite îndepărtarea oricărei îndoieli cu privire la interpretarea care trebuie dată în absența părții interesate.

În cazul procedurilor în care părțile sunt de obicei convocate de grefă, judecătorul poate, de asemenea, să ceară solicitantului să procedeze la o convocare prin executor judecătoresc dacă apar îndoieli cu privire la validitatea convocării prin scrisoare recomandată.

În cele din urmă, judecătorul nu poate pronunța o hotărâre considerată a fi contradictorie în privința uneia dintre părți care nu este prezentă la ședință decât dacă se stabilește că aceasta a fost personal informată. În caz contrar (de exemplu, dacă citația a fost înmănată unei alte persoane aflate la domiciliul destinatarului), hotărârea va fi pronunțată în lipsă, fiind, prin urmare, opozabilă.

11 În cazul în care destinatarul refuză să accepte un act din cauza limbii utilizate (articolul 12 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor), iar instanța sau autoritatea sesizată în cauză decide, în urma verificării, că refuzul nu a fost justificat, există o cale de atac specifică pentru a contesta decizia respectivă?

Nu. Se aplică căile de atac de drept comun.

12 Trebuie să se plătească pentru notificarea sau comunicarea unui act și, dacă da, care este suma? Există o diferență între situația în care actul urmează să fie notificat sau comunicat în temeiul dreptului intern și situația în care cererea de notificare sau de comunicare provine dintr-un alt stat membru? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 15 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor referitoare la notificarea sau comunicarea unui act dintr-un alt stat membru

Da. În cazul în care actul este comunicat de către executorul judecătoresc în conformitate cu legislația națională, costurile aplicabile sunt prevăzute în [Regulamentul modificat al Marelui Ducat \(règlement grand-ducal\) din 24 ianuarie 1991](#) de stabilire a tarifelor pentru executorii judecătorești.

În cazul în care cererea de notificare sau comunicare provine dintr-un alt stat membru, executorul judecătoresc aplică tariful stabilit în regulamentul menționat anterior, care este în prezent de 138 EUR.

Notificările transmise prin intermediul grefei sunt gratuite.

■ Ultima actualizare: 23/11/2023

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.